

Sygn. akt IV U 237/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 stycznia 2013 r. Nr (...)

w sprawie Z. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 237/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 31 stycznia 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił Z. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na powyższe Z. Z. złożyła pismo, w którym wskazała, że orzeczenie komisji lekarskiej, na podstawie którego organ rentowy wydał powyższą decyzję jest wadliwe i niezgodne z przepisami rozporządzenia w sprawie orzekania o niezdolności do pracy. Dlatego wydanie decyzji jest niezgodne z przepisami postępowania administracyjnego. Pismo Z. Z. potraktowane zostało jako odwołanie od decyzji z 31 stycznia 2013r. (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. z 21 stycznia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona Z. Z. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 stycznia 2013r. (decyzja o ustaleniu prawa do renty z 9 sierpnia 2012r. k.33 akt rentowych). W dniu 3 grudnia 2012r. Z. Z. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.41 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 grudnia 2012r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 20 grudnia 2012r. k.43 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 stycznia 2013r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.44 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 21 stycznia 2013r. k.49 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 stycznia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 31 stycznia 2013r. k.53 akt rentowych).

Biegli lekarze neurolog i ortopeda w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznali u ubezpieczonej zespół bólowy kręgosłupa C i L-S na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych bez objawów korzeniowych i stwierdzili, że schorzenie to nie powoduje u ubezpieczonej niezdolności do pracy. Biegli wskazali, że ubezpieczona jest leczona u neurologa z powodu zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa szyjnego. Diagnostyka radiologiczna kręgosłupa potwierdza istnienie zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych będących przyczyną wymienionych dolegliwości bólowych i okresowych objawów korzeniowych. Badanie neurologiczne przeprowadzone przez biegłych nie potwierdziło istnienia objawów ogniskowego uszkodzenia OUN, a badanie części obwodowej układu nerwowego aktywnych objawów korzeniowych. Również stan morfologiczno-czynnościowy narządów ruchu nie potwierdza istnienia schorzenia, które naruszałoby funkcjonowanie organizmu w stopniu powodującym ograniczenie zdolności do pracy (opinia biegłego neurologa P. W. i biegłego ortopedy M. R. k.12-13 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej Z. Z. okazało się nieuzasadnione i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonej istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego neurologa i ortopedy nie dała podstaw do uznania, ubezpieczona jest osobą niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegli wskazali, że u ubezpieczonej istnieje schorzenie w postaci zespołu bólowego kręgosłupa Ci L-S na podłożu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych bez objawów korzeniowych, ale stopień nasilenia tych zmian i będących ich wynikiem dolegliwości bólowych nie skutkuje u ubezpieczonej niezdolnością do pracy.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu neurologii i ortopedii, a ponadto poprzedzona

została analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonej i jej badaniem. Ubezpieczona nie zgodziła się z ustaleniami biegłych i przedstawiła własną ocenę swojego stanu zdrowia. Okoliczności te nie podważają jednak ustaleń biegłych dysponujących wiedzą i doświadczeniem w zakresie diagnostyki, leczenia oraz oceny zdolności osoby do wykonywania pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić należało, że ubezpieczona nie spełnia ustawowych przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i dlatego na podstawie art.477.14§1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.